

נדרים סז

במדבר פרק ל

חלק ראשון

(ד) וְאִשָּׁה כִּי תִדְרֶה נָדָר לָהּ וְאָסְרָה אֶסֶר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנִעֲרִיהָ :
(ה) וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת נִדְרָהּ וְאָסְרָה אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל נִדְרֶיהָ וְכָל אֶסֶר אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ יָקוּם :
(ו) וְאִם הִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל נִדְרֶיהָ וְאָסְרֶיהָ אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וְהָיָה יִסְלַח לָהּ כִּי הִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה :

חלק שני

(ז) וְאִם הָיָה תִּהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ :
(ח) וְשָׁמַע אִשְׁתּוֹ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהַחְרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נִדְרֶיהָ וְאָסְרָה אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ יָקָמוּ :
(ט) וְאִם בְּיוֹם שָׁמַע אִשְׁתּוֹ יִנִּיא אוֹתָהּ וְהִפְרָ אֶת נִדְרָהּ אֶשְׂרָה עָלֶיהָ וְאֶת מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ וְהָיָה יִסְלַח לָהּ :

חלק שלישי

(י) וְאִם בֵּית אִשְׁתּוֹ נִדְרָה אוֹ אֶסְרָה אֶסֶר עַל נִפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה :
(יב) וְשָׁמַע אִשְׁתּוֹ וְהַחְרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֶתָּה וְקָמוּ כָּל נִדְרֶיהָ וְכָל אֶסֶר אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ יָקוּם :
(יג) וְאִם הִפְרָ יִפְרָ אֶתָּם אִשְׁתּוֹ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל מוֹצָא שְׁפָתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ וְלֹאֶסֶר נִפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִשְׁתּוֹ הַפְּרָם וְהָיָה יִסְלַח לָהּ :

שאלה: ונערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה. מנלן?

תשובה 1: אמר רבה, אמר קרא: **אִם הָיָה תִּהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ**, מכאן לנערה

המאורסה, שאביה ובעלה מפירין נדריה.

קושי 1: אימא: האי קרא בנשואה כתיב!

תירוץ 1: אי משום נשואה, קרא אחרינא כתיב: **אִם בֵּית אִשְׁתּוֹ נִדְרָה**.

דחיית התירוץ: אימא: תרוייהו בנשואה! וכי תימא, תרי קראי בנשואה למה

לי למימר? שאין הבעל מיפר בקודמין!

דחיית הדחייה: ולאו ממילא שמעת מינה?

תירוץ 2 לקושי: דהויה - קדושין משמע.

קושי 2 על הוכחת רבה: אימא: אב לחודיה מיפר!

תירוץ: א"כ, **אִסְרָה אִסֶּר בֵּית אָבִיהָ... וְאִם הִנִּיא אֶתָּה** למה לי? השתא י"ל במקום

ארוס מיפר אב לחודיה, שלא במקום ארוס מיבעיא?

קושי 3 על הוכחת רבה: אימא: אב ליבעי ארוס, וארוס לחודיה מיפר! וכי תימא, אב

דכתב רחמנא למה לי? מיבעי ליה דאי הקים - הקים!

תירוץ: א"כ, **בֵּית אִשְׁתּוֹ נִדְרָה** למאי כתב? ק"ו: ומה במקום אב - ארוס מיפר

לחודיה, שלא במקום אב מיבעיא?

דחיית התירוץ: אימא: **אִם בֵּית אִשְׁתּוֹ נִדְרָה**, לומר שאין הבעל מיפר בקודמין

דחיית הדחייה ובכך מתרץ דברי רבה: ומיניה, ארוס מיפר בקודמין? אלא לאו

משום שותפותיה דאב.

פסוקים ז-ט – אִם הָיָה תִּהְיֶה לְאִישׁ	פסוקים יא-יג – אִם בֵּית אִשְׁתּוֹ נִדְרָה	
ארוסה	נשואה	לפי רבה
נשואה	נשואה – ובא להוסיף שאין הבעל מיפר בקודמין	לפי הקושי הראשון על רבה
ארוסה – רק אביה יכול להפר ובעלה יכול רק לקיים כדי למנוע מאביה להפר	נשואה – רק בעלה יכול להפר	לפי הקושי השני על רבה
ארוסה – ארוס יכול להפר לבד ואביה רק בשיתוף ארוס	נשואה – רק בעלה יכול להפר	לפי הקושי השלישי על רבה
ארוסה – רק בשיתוף שניהם כי אם נגיד שארוס בלבד יכול להפר, איך אפשר להפר בקודמים כשרק ארוסים (כתוב וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ), ולא להפר בקודמים כשנשואים – איך כח הבעל חלש יותר כשנשואים?	נשואה – ואין הבעל מיפר בקודמים (אִם בֵּית אִשְׁתּוֹ נִדְרָה) – רק בבית אישה	מסקנה

